

ved Udarbejdelsen af Forslaget til en Byggelov, men det ærede Medlem er sikkert enig i, at det kun er lidet, der kan gøres ad selve Lovgivningens Vei i den Henseende. Det kommer først an paa, at man har dygtige Arkitekter, og dernæst, at Folk i Almindelighed har Smag nok til at forstaa, at de bør henvende sig til en saadan dygtig Arkitekt, saa at de kan faa et pænt Hus i Stedet for et grimt. Og det er jo ofte lige saa billigt at faa et smukt Hus som et grimt. Der var ønskeligt, om noget saadant kunde bryde igennem i en nær Fremtid. Paa Landet forlader man nemlig den efter vort Landskab afpassede Bygningstype og gaar over til bygge efter nye Metoder, men man har endnu ikke fundet noget nyt, der svarer til vort Landskab og falder smukt ind i det. Hvis Bestræbelserne i den Henseende kunde fremmes ved Forhandlingerne her og ved Bestemmelser i en Byggelov, skulde det ikke glæde nogen mere end mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3181) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 92 i Veksellov for Danmark af 7. Maj 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3431).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Nørgaard: Jeg er enig med den ærede Forslagsstiller (Tvede) i, at saaledes som Forholdene har udviklet sig, efter at der i forskellige Lande er indført Moratorier, hvis Beskaffenhed er forskellig, vil det være i høj Grad ønskeligt, at § 92 i Vekseloven af 7. Maj 1880 affattes saaledes, som det nu er foreslaaet, hvorefter altsaa Ordene „udenfor det i 12te Kapitel omhandlede Tilfælde“ udgaar. Det vil altsaa kort og godt sige, at hvis man f. Eks. har en accepteret Veksel paa et Firma i Sverige, kan man ganske rolig gemme den hen, indtil Moratoriet er ophørt, uden at man derved paa nogen Maade mister sin

Ret. Hvor uheldige Forholdene er i Øjeblikket, har den ærede Forslagsstiller vist ved det Eksempel, han i Onsdags fremhævede, og som ogsaa findes omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Da Vekseloven hører ind under den fælles skandinaviske Lovgivning, er det en Forudsætning for Lovforslagets Vedtagelse, at Forandringen af § 92 ogsaa finder Sted i Norge og Sverige. Men der er jo ogsaa al Sandsynlighed for, at dette vil ske, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Det havde egentlig været min Tanke, at Udvalgsbehandling var uødvendig, men efter at jeg er kommet her ind i Salen, har jeg faaet Meddelelse om, at man i sidste Øjeblik har faaet Underretning fra Stockholm om, at der i det Udvalg, som der er nedsat angaaende denne Sag, er fremsat nogle Bemærkninger af Professor Körner, der muligvis kan foranledige en mindre Tilføjelse, men om hvilken Enkeltheder endnu ikke er fremkommet. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at henvise dette Lovforslag til et mindre Udvalg, der, saasnart Professor Körners Forslag bliver bekendt, kan tage dem op til Overvejelse. Jeg skal derfor senere tillade mig at foreslaa Nedsættelsen af et saadant mindre Udvalg.

Goos: Jeg skal ogsaa tillade mig paa min Gruppens Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme. Saaledes som særlig Højesteretsassessor Hagerup-Bull i Norge i sin Proposition til Odelstinget der har bemærket, er det i og for sig, naar man har en Bestemmelse om, at de Foranstaltninger, som under ekstraordinære Forhold umulig kan gennemføres for en Vekselejer til Bevarelse af sin Vekselret, først skal foretages ufortøvet efter Hindringens Ophør, irrationelt at have en Undtagelse derfra med Hensyn til Forældelsen af Vekselretten, idet Umuligheden af at gennemføre Afbrydelsen af Forældelsen i rette Tid lige saa godt kan være til Stede. At dette ikke er uden praktisk Betydning, viser de Meddelelser, som ledsager Lovforslaget. Endnu et Forhold, som jeg er blevet opmærksom paa ved Gennemlæsningen af de ledsagende Aktstykker, skal jeg gøre opmærksom paa, nemlig at Bankdirektør Hedenlund ved at fremlægge sit Forslag i Førstekammeret i Sveriges Rigsdag gjorde opmærksom paa, at man jo ikke til Fordel for en saadan Undtagelse kunde lægge Vægt paa, at de,